

bryder sit Borgerkab som næringsdrivende Borger, men ogsaa, naar han gør sig skyldig i Overtrædelse af Bestemmelserne om Udskænkning af spirituøse Drikke, Bestemmelser, der ere saa haarde, at jeg skal tillade mig at kalde dem for ganske urimelige. Dernæst vil han kunne forbryde sit Borgerkab ganske diskretionært, naar hans Forhold i øvrigt giver Anledning til Klager. Der er ikke noget i Vejen for at tænke sig, selv om det lyder noget absurd, at han kan miste sit Borgerkab, hvis hans Kasse ikke smager den høje Regering godt, thi saa giver hans Forhold jo ogsaa Anledning til Klage. Det er at stille denne Klasse Medborgere aldeles retløst, og det vil jeg ikke være med til. Naar en Mand bliver saa lykkelig at komme i Besiddelse af et saadant Borgerkab og at bevare sin Hæderlighed aldeles ubestaaen gennem Aarene, har han ikke Lov til at udøve sin Beværternæring uden det allerkræmpeste Polititilsyn. Naar, det siger jeg ikke, saa meget imod. Naar det blev ledet paa rette Maade, kan det være nødvendigt og gavnligt for det almenne Samfund. Men en saadan Beværter bliver tillige gjort til Skatteobjekt paa en Maade, som jeg aldeles ikke kan anse for at være forsvarlig eller formaalstjenlig. I det hele er jeg en Modstander af al Skat paa Næring. Jeg synes, det maatte være til Samfundets Gavn, at saa mange som muligt udøvede en Næring, kom i en god Stilling og var i Stand til at ernære sig og sine uden at falde det offentlige til Byrde, ja maasse endog blev en velstueret Borger, men jeg ser, at der fra forskellige Sider gøres Forsøg paa at komme de næringsdrivende til Livs ved at belægge saa den ene og saa den anden med Næringsafgift, og for Beværternes Bedkommende med en ganske urimelig høj Næringsafgift. Disse Mænd, der have Beværterborgerkab, svare deres Statter lige som enhver anden næringsdrivende Borger, men desforuden svare de et betydeligt Tilleg. Lad mig nævne et Eksempel her for Kjøbenhavns Bedkommende. Saa vidt jeg husker, svarer i Djeblicket den Mand, der sidder paa Gæstgiverborgerkab, foruden den almindelige Skat, 400 Kr. om Aaret ved den saakaldte Brændevinsstat, og hvis en Mand har Borgerkab som Værtshusholder eller Restauration, svarer han 200 Kr. i Brændevinsstat. Jeg

anser denne Skat for ganske urimelig. For mange af disse Forretningers Bedkommende overdriver jeg vist ikke, naar jeg siger, at de i hele Aarets Løb ikke sælge for 200 eller 400 Kr. Brændevin, og dog svares der denne Skat. Det er et hemmende Baaud, der ingen Mening er i at bibeholde, langt mindre i at fiksere, som det er gjort i § 14, hvor Afgiften for kjøbenhavnske Forretninger endog saa kan stige til 780 Kr. om Aaret. Man vil saa kunne svare, at det er sat ind i Loven for at fremme Etableringen af disse Afholdsbeværtninger. Man kunde sige som saa: Den beværtningsdrevende, jeg før omtalte, der maasse ikke hele Aaret rundt sælger for 200 eller 400 Kr. Brændevin, kan saa lade være at føre denne Vare og derved blive fri for at svare denne Skat. Men det er ikke muligt. Vil han drive sin Forretning jævnbyrdig med Konkurrenterne, er han nødt til paa Forlangende at have de Varer, der almindeligvis høre hjemme i en velassorteret Forretning af den Slags. Han er nødt til for at bevare sin Stilling at have de samme Varer som de bedst forsynede, i alle Tilfælde vil han være nødt til at have disse Spirituøsa og derved til at svare denne høje Skat. Jeg vil tillade mig at lægge det høje Ting og særlig det eventuelle Udbvalg, som skal behandle dette Løbsforslag, paa Sinde, at hvad der maa være vort Maal, naar der her skal bringes en Ordning til Veje, er først det Hensyn, der skal tages til at hemme Drifkeriet, og dernæst det Retfærdighedshensyn, at der ikke lægges større Baaud og Hindringer paa en Klasse næringsdrevende Borgere end strengt nødvendigt. Man bør komme dertil, at Beværterstanden bliver stillet paa lige Fod med andre næringsdrevende Borgere baade med Hensyn til Erhvervelsen af deres Næringsadkomst og ogsaa med Hensyn til Udøvelsen af samme.

Berntsen: Jeg har blot bedt om Ordet for at svare det ærede Medlem for Viborg Amts 3dje Valgfreds (Sloth) i Anledning af det efter min Mening noget stærke Angreb, han rettede paa de danske Skytteforeninger. Jeg gaar imidlertid ud fra, at det ærede Medlem ikke er nogen Modstander af Skytteforeningerne, men at han, idet han angreb disse Foreninger, gjorde det som en Ven af disse Foreninger